

ಸಂಜಯ್ 'ಒಂದು ನಿಮಿಷ.. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತೇನೆ' ಎಂದವನೇ ಅದೇ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂತು ತನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್‌ನಿಂದ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ತೆಗೆದು ಸೆಲ್ ಫೋನಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ. ಸೆಲ್ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಲ್ಲೋ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ.

ಸಂಜಯ್ ಕೈಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಈಡಾದಂತೆ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇರಿ, 'ಅಲ್ಲಾ, ಸೆಲ್ ಫೋನ್ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಾಬರಿ ಯಾಕೆ ಆಗ್ತೀರಿ? ಸೀತಾಪುರ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾಗ. ಜನ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ನೀವು ಏನೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವವರು. ಇಲ್ಲಿ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಏನಕ್ಕೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿಲ್ಲ. ಸೀತಾಪುರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ' ಅಂದಳು.

ಸಂಜಯನಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನೋ ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಂದವ. ಊಟ ತಿಂಡಿಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿ ದಶಕಗಳೇ ಕಳೆದಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕೆ? ಈ ಮೇರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಂಡ.

'ನೋಡಿ, ನಾವು ಅಮೆರಿಕದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ ಮೊಬೈಲ್ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೆ ಸೋಶಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾ ಮೂಲಕ. ಅವಿಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಬದುಕಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಇದೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲು ಪ್ರಾನ್ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಯಾದೆ. ಅಷ್ಟೇ' ಅಂದ. ಆಮೇಲೆ 'ಹೋಗೋಣ' ಅಂತ ಹೊರಟ.

ಮೇರಿ ತರತರನೇ ಗುಡ್ಡ ಇಳಿಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದಳು. ಸಂಜಯ್ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಅವಳು ಬಿಡಿಸಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಓಡುವಂತೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಅವರು ಗುಡ್ಡ ಇಳಿದರು. ಮೇರಿ ಗದ್ದಯ ಹುಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಗಬೇಗನೇ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡಕಂಡವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ನಡೆದರೆ, ಸಂಜಯ್ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಕೋಳಿಹೆಂಟಿಯ ಹಿಂದೆ ಮರಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಜಯನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುವವರೇ. ಮೇರಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಜಯ್ ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಂದವನೆಂತಲೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವವನೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೊರಟಳು. ಕೊನೆಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಾಗ ಸಂಜಯ್ ಅಂತೂ ಇಡೀ ಊರಿಗೇ ಪರಿಚಯ ಆಗಿದ್ದ!

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ್ದು. ಹೊರಗಿನ ಚಾವಡಿಯ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಪೇರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಎತ್ತರದ ಕುರ್ಚಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿಂಬು ಅದರ ಮೇಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಒರಗಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ದಪ್ಪವಾದ ಜುಟ್ಟು, ಬಿಳಿ ಕಚ್ಚೆ, ಎದೆ

ಸುದರ್ಶನ ಮೊಗಸಾಲೆ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊಳೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಹರಿಸಿರುವ ಹೊಸನೀರು ಸುದರ್ಶನ ಮೊಗಸಾಲೆ. ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಂತಾವರದ ಅವರು ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಪದವೀಧರರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ. ಅಹಮದಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿರುವ 'ಇಸ್ರೋ'ದ 'ರಿಮೋಟ್ ಸೆನ್ಸಿಂಗ್' (Remote Sensing) ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ಅನುಭವಿ. 1996ರಲ್ಲಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಪಣೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನ 'ಡೆಸೋ ಸಿಸ್ಟಮ್ಸ್' ಎಂಬ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕಂಪನಿಯ ಭಾರತದ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಅಧಿಕಾರಿ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 'ಡೆಸೋ ಸಿಸ್ಟಮ್ಸ್ ಫೌಂಡೇಶನ್' ಆರಂಭಿಸಿ ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಇತಿಹಾಸ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸುದರ್ಶನರ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು. 'ವೈರಸ್' ಇವರ ಚೊಚ್ಚಲ ಕಾದಂಬರಿ.

ಮೇಲೊಂದು ಶಾಲು. ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಧನ್ಯಂತರಿ ದೇವರ ದೊಡ್ಡ ಫೋಟೋ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಊರಿಗೇ ಹಿರಿಯರು. ಅವರಿಗೆ ಆಯುರ್ವೇದ ಅವರ ತಂದೆಯಿಂದ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಆಯುರ್ವೇದದ ಪ್ರಖಂಡ ಪಂಡಿತರ ಕುಟುಂಬವಾಗಿತ್ತು. ಔಷಧ ಕೊಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಔಷಧವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಔಷಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬತ್ತಿತ್ತು ಅವರ ಹಾಗೂ ಔಷಧದ ಸಂಬಂಧ. ಊರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಳಾದರೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಊರವರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಗೌರವ ಬೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಜನ ಆದೇಶದ ಹಾಗೆ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಷಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ತಲೆಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಜಯ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುವಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮಧ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೇರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವರು 'ಏನು ಮೇರಿಯಮ್ಮ... ಬಹಳ ದಿನ ಆಯಿತು... ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ... ಪೊರ್ಬುಗಳು ಸೌಖ್ಯ ತಾನೇ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

ಮೇರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ 'ನಾವೆಲ್ಲ ಸೌಖ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ.. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಯಾರಿಗೋ ಬರಬೇಕಿತ್ತು.. ಅವರಿಗೆ

ದಾರಿಹೇಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಸೀತಮ್ಮನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಅಂತ ಬಂದೆ' ಎಂದಳು.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು 'ಬಹಳ ಸಂತೋಷ' ಅಂತ ಹೇಳಿ, 'ಸೀತಾ, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ಮೇರಿಬಾಯಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದರು.

ಸೀತಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಹೆಂಡತಿ.

ಸೀತಮ್ಮ ಒಳಗಿಂದ ಬಂದವರೇ ಮೇರಿಯನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಳಹೋದರು.

ಸಂಜಯ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅವರ ಮುಖದ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿದ. ಮೇರಿ ಒಳಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ತಬ್ಬಲಿಯಾದ ಅನುಭವ ಅವನಿಗೆ ಆಯಿತು. ಆತ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ 'ನಮಸ್ಕಾರ' ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಜಯ್ ಹೊಸಬ. ಉದ್ದದ ತೆಳ್ಳಗೆಯ ಸಂಜಯ್ ಜೇನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶೂಸ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಗಲಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗ್ ಅವನು ಈ ಊರಿನವನಲ್ಲ ಎಂದು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡ, ಹರಡಿದ ತಲೆ ಕೂದಲು ಅವನು ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಸಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

'ಯಾರಪ್ಪ ನೀನು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ? ನನ್ನಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕಿತ್ತು?' ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕೇಳಿದರು.

ಸಂಜಯ್ ತನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ಕೆಳಗೆ ಇಡುತ್ತಾ 'ನಾನು ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಈ ಊರಿನವರು. ಅನಂತ ಕಾರಂತ ಅಂತ. ಕೃಷ್ಣ ಕಾರಂತರ ಮಗ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲಾ?' ಹೇಳಿದ.